

Prijzenswaardig, maar eigenlijk overbodig

BART FM DROOG

EENRUM, 19 juli 2022

Het is prijzenswaardig dat de BMGN-redactie ervoor gekozen heeft om te discussiëren over de wetenschappelijke integriteit en de ‘deontologische en historiografische kwesties’ die ermee samenhangen.

Tegelijkertijd is die discussie wat betreft de deontologische kwesties volstrekt overbodig: er bestaat een prima gedragscode voor alle wetenschapsbeoefenaars, van student tot professor, voor alle vakgebieden.¹ Hét grote probleem is dat veel wetenschapsbeoefenaars onbekend zijn met of lak hebben aan de bepalingen in de gedragscode, en als het specifiek om de ‘kwesties’ rond het proefschrift van de heer Van Liempt gaat, niet weten wat plagiaat is, hoe het te ontdekken en hoe te bewijzen dat iets al dan niet plagiaat is.²

Ook lijken de deelnemers aan de huidige discussie onbekend met het onderzoek van Sarah van der Zeijden (Universiteit Utrecht) en Willem Noordink (Rijksuniversiteit Groningen) – waaruit dat bestaat is te lezen in de KNHG-uitgave ‘Twopager onethisch hergebruik historisch werk’ (17 maart 2022).³

Hoewel Nico Wouters’ dubbelrecensie van het proefschrift van Van Liempt en het boekje van Rudolf Dekker zeer interessant is en ik zijn opinies over beide werken grotendeels deel, dient toch gezegd dat het heel erg jammer is dat in de huidige discussie aan het boekje van Dekker een zo grote rol wordt toegedicht. Bij de ingediende klacht over Van Liempts proefschrift speelde Dekkers boek *geen enkele* rol. Wie Dekkers beschuldigingen aan het adres van Van Liempt stuk voor stuk natrekt, merkt dat hij in tenminste één geval, het zogenaamde Maliebaanplagiaat, iets wat absoluut geen plagiaat is wél als zodanig opvoert.

Toen ik dat merkte, eind 2019, en Dekker op deze ‘onzorgvuldigheid’ attendeerde, weigerde hij de overduidelijke fout te herstellen. Sterker nog: korte tijd later bracht hij de Engelse vertaling van zijn boekje uit, mét de onjuiste beschuldiging, wetende dat die nergens op sloeg. Daarmee vergrootte én internationaliseerde hij dus een *valse* beschuldiging.⁴

En daar liet hij het niet bij. In zijn bijdrage aan deze discussie beschuldigt hij Van Liempt van het ‘andere auteurs onzichtbaar’ maken.⁵ Precies dat doet Dekker in die reactie zelf, maar dan met betrekking tot de indieners van de klacht over het proefschrift. Geen enkel woord besteedt Dekker aan de inhoud van de klacht. Ook onthoudt hij elke informatie over de indieners van de klacht. Dit terwijl alle documenten met betrekking tot de klacht gratis toegankelijk zijn in een online dossier.⁶

Eerder dit jaar lanceerde Dekker een nieuwe plagiaatbeschuldiging.⁷ Ditmaal op het goedbezochte *Neerlandistiek*, online tijdschrift voor taal- en letterkunde, onder redactie van neerlandici van de Radboud Universiteit, het Meertens Instituut en de KU Leuven. Slachtoffer van dienst was Jan Paul Schutten, net als Van Liempt een succesvol auteur. Nadat schrijvers dezes Dekkers plagiaat- en andere beschuldigingen over Schuttens boek *Schaduwleven* kritisch bekeken had en het onderzoek voorlegde aan *Neerlandistiek*-hoofdredacteur Marc van Oostendorp, deelde Van Oostendorp mee: ‘Door drukte ben ik er niet aan toegekomen om alles wat Dekker beweert te checken. [...] In het licht van nu was de plaatsing van dit stuk een misser’.⁸

Uit dit alles moge duidelijk worden dat voor een discussie over wetenschappelijke integriteit Dekkers recente publicaties nu niet bepaald het meest geschikt zijn. Dekker, eens een gerespecteerd historicus, toont zich, om welke reden ook, een persoon die grossiert in valse beschuldigingen.

1 KNAW, NFW, NWO, TO2-federatie, Vereniging Hogescholen en de VSNU, ‘Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit’, DANS, 30 september 2018. DOI: <http://doi.org/10.17026/dans-2cj-nvwu>.

2 Zowel bij de behandeling van de klacht over Van Liempts proefschrift bij de CWI van de RUG, als bij navraag onder Nederlandse academici, bleek het standaardwerk over plagiaat in proefschriften *False feathers. A Perspective on Academic Plagiarism* (Springer 2014, DOI: <https://doi.org/10.1007/978-3-642-39961-9>) van dr. Deborah Weber-Wulff bij de CWI-leden en de academici onbekend. Weber-Wulff is lid van de VroniPlag Wiki – een groep die structureel onderzoek doet naar plagiaat in Duitse proefschriften.

3 Sarah van der Zeijden en Willem Noordink, ‘(On)ethisch hergebruik van historisch werk’, *Koninklijk Nederlands Historisch Genootschap*, 29 maart 2022, <https://knhg.nl/wp-content/uploads/2022/03/Twopager-onderzoek-onethisch-hergebruik-DEF-1.pdf>.

4 Bart FM Droog, ‘Voorvechter wetenschappelijke integriteit blijkt charlatan’, *Reporters Online*, 1 juli 2022, <https://reportersonline.nl/voorvechter-wetenschappelijke-integriteit-blijkt-zelf-fraudeur/>.

5 Rudolf Dekker, ‘Replik op het BMGN-discussiedossier. “Omgang met de Tweede Wereldoorlog: integriteit en nivellering”’, *BMGN – Low Countries Historical Review* 137:2 (2022) 1. DOI: <https://doi.org/10.51769/bmgn-lchr.12130>.

6 Bart FM Droog, ‘De zaak Ad van Liempt. Promotie tegen beter weten in’, *Droog Magazine*, 22 augustus 2020, <https://www.droog-mag.nl/2019/vl/>.

7 Rudolf Dekker, ‘Schaduwleven en onethisch hergebruik’, *Neerlandistiek*, 25 februari 2022, <https://neerlandistiek.nl/2022/02/schaduwleven-en-onethisch-hergebruik/>.

8 Bart FM Droog, ‘Rudolf Dekker – recidivist in valse plagiaatbeschuldigingen’, *Reporters Online*, 8 juli 2022, <https://reportersonline.nl/rudolf-dekker-recidivist-in-valse-plagiaatbeschuldigingen/>.

Tot slot: wetenschappelijke integriteit en ‘nivellering’ zijn twee compleet verschillende zaken, die men vooral niet op één hoop moet gooien. Wat wetenschappelijke integriteit is, is gevat in heldere regels en kan objectief beschouwd worden. ‘Nivellering’ daarentegen is iets subjectiefs. Wie ‘nivelleert’ verkondigt mogelijk een abjecte mening, maar dat wil niet zeggen dat daarmee de wetenschappelijke integriteit geschonden is.